

Huis de Kruishorst op Veluwe Zoom, Dinsd. 4 Julij 1797 en zijne weduwe overleed te Arnhem den 18 Februarij 1824.

(Wordt vervolgd.)

Stamreeks Leyssiús,

door Jhr. Mr. Th. van RHEINECK LEYSSIÚS.

In verband met het aanstaande verschijnen van een artikel *Leyssiús* in Nederland's Adelsboek van 1915, meen ik de aandacht te moeten vestigen op het feit dat de in jaargang 1908 dier uitgave als tweede generatie vermelde *Anthony Leyssiús* geen zoon is van *François Leyssiús* en *Anna de Hase*, omtrent welke personen trouwens niets zekers bekend is.

Anthony Leyssiús werd blijkens de acten zijner beide huwelijken te Goes geboren en is 21 Jan. 1671 in de Nieuwe Kerk te Middelburg begraven.

Hij huwde 1° te Middelburg 2 Sept. 1648 *Esther* (of *Hesther*) *van Laren*, dochter van *Adriaen van Laren* en van *Lysabeth Boursse*, welke echter reeds spoedig overleed en 16 November 1648 in de Choorkerk aldaar is begraven. „Pieter Leyssiús, tot Goes, broeder van den bruydegom” consteerde in dit huwelijk.

14 Juli 1649 ondertrouwde *Anthony* te Groningen als de „Erentfeste ¹⁾ Antonius Leitzziús” *Catharina Mayvart*, geb. te Groningen, dochter van Prof. Dr. *François Mayvart* en van *Judith Boursse*.

Dit huwelijk werd 1 Sept. daarna te Middelburg gesloten.

Anthony's oudste zoon, 22 Sept. 1650 te Middelburg gedoopt, ontving den voornaam *Adriaen*. Hierdoor reeds ontstaat het vermoeden dat *Anthony's* vader ook *Adriaen* heette.

Gaan wij na of zulks het geval kan zijn?

16 Mei 1644 huwden in de Nederd. Herv. Kerk te Goes „Maerten Adriaenszen j. g. van der Goes” en „Grietgjen Quirijns j. d. van der Goes.”

„Pieter Adriaensz., broeder van den bruydegom ende Saerken Crijns ²⁾ moeder van de bruyd consenteer(d)en”. 23 Nov. 1649 werd te Goes gedoopt Quirijn, kind van „Marten Adriaensz. Leynssen”, get. „Pieter Adriaensz. Leynssen ende Susanneken”;

4 Oct. 1652 Sara, kind van „Marten Leysiús”, get. Sara de Wint; ²⁾

31 Mei 1654 *Adriaen*, kind van „Meerten Leysing”, get. Sara de Wint;

16 Oct. 1658 Sara, kind van „Maerten Leitsches”, get. Sara de Windt;

31 Aug. 1663 Pieter, kind van „Maerten Leysiús ende Magrieta Quyrjns,” get. Willemine Quyrjns.

M. i. staat dus vast dat Maerten Adriaensz. = Maerten Leyssiús en dus ook Pieter Adriaensz. = Pieter Leyssiús.

Dezen Pieter Leyssiús, later majoor der stad Goes, troffen we in de huwelijksacte van *Anthony L.* en

¹⁾ De hier gegeven qualificatie „Erentfeste” welke in de 16^e eeuw nog adelspraedicaat was, doch in de 17^e eeuw tot eenigszins ruimeren kring werd uitgebreid, wettigt de vraag aan welke categorie van personen deze betiteling circa 1648 te Groningen werd toegekend? Misschien is hieruit een conclusie te trekken omtrent den aard van het ambt van *Anthony L.*

²⁾ *Saerken* heette door haar huwelijk *Crijns* of *Quirijns*, van geboorte *de Windt*.

Esther van Laren aan als broeder van eerstgenoemden.

Dus heette de vader van *Anthony L. Adriaen* en niet *François*.

Het weglaten der familienamen was is Goes in de eerste helft der 17^e eeuw nog zeer in zwang.

Leynssen, *Leitches* en *Leysing* zijn meer voorkomende verschrijvingen voor *Leyssiús*.

Omtrent de 4 aan *Adriaen L.* voorafgegane generaties leverde het in gang zijnde, doch nog niet afgelopen onderzoek vele gegevens, welke ik echter meen te moeten bewaren tot er een geheel van te maken is.

Intusschen lijkt het mij wenschelijk het in het adelsboekje vóór generatie I vermelde onbewezen deel der stamreeks, hetwelk kennelijk uit de pen van een 18^e eeuwsch genealoog gevloeid is, voorloopig op te bergen.

Later hoop ik daar nog eens op terug te komen en aan te toonen wat daarin waarheid en wat fictie is.

Ter aanvulling diene nog dat *François Leyssiús* (generatie III) 6 Nov. 1653 te Middelburg is gedoopt en 20 Jan. 1686 huwde met *Judith In de Betou*, dochter van *Jan In de Betou* en *Judith van Thoor*, gedoopt te Maastricht 24 Juni 1654.

Boekaankondiging.

Nadat in het begin van dit jaar van de hand van den heer W. Wijnaendts van Resandt de „Inventaris van het Oud-Archief van het kasteel Middachten, deel II” het licht had gezien, in welk werk deze ijverige en kundige genealoog de regesten verschaftte van ruim vierhonderd belangrijke oorkonden uit genoemd archief, verscheen onlangs van denzelfden schrijver een nieuwe studie: *De afkomst van de Familië de Flines*. (Blikman en Sartorius. Amsterdam. Niet in den handel.) — Het is een bekend feit, dat bij een zeer groot gedeelte der van Fransche refugiés afstammende families de overlevering vasten wortel heeft geschoten, dat zij uit adellijke voorouders zijn gesproten. Dit is te eerder het geval bij geslachten, die het „particule” *de* voor hun naam voeren. Men behoeft wel niet het werk van den geestigen Franschen schrijver Jean de Bonneton, getiteld: *La Noblesse de France et les Anoblis de la République*, gelezen te hebben, om te weten dat aan dit „particule” als bewijs voor adel slechts betrekkelijke waarde is te hechten. In de Zuidelijke Nederlanden en in het aan deze streek grenzende Fransche gebied is *de* veelal slechts het equivalent van het voor zooveel niet-adellijke Nederlandsche namen voorkomende *van*.

Dat ook bij het geslacht *de Flines* steeds ten onrechte aan adellijke herkomst was gedacht, toont ons de schrijver aan de hand van talrijke officieele bescheiden, afkomstig uit de „Archives Générales” te Brussel (archief van de voormalige „Chambre des Comptes”), uit de „Archives seigneuriales du Hainaut” te Mons, de „Archives communales” te Doornik enz. enz. ten duidelijkste aan.

Niet *Mikiel de Flines dit Capelle, écuyer*, die in 1390 te Doornik leefde, was — gelijk een in 1828 verschenen genealogie dier familie wilde doen gelooven — de stamvader der Nederlandsche *de Flines*, maar de burger *Philippe de Flines* (de Flenne, de Fleyen), in 1560 te Watrellos bij Rijssel woonachtig en vermoedelijk gehuwd met *Jenne del Plancke* uit laatstgenoemde plaats.

Zijn wij den heer Wijnaendts van Resandt dus dank